

כרי גאווה

הידיעה המרעישה, שהתפרסמה לראשונה במדור זה לפני שבועיים, על פגישותיו של היועץ המשפטי לממשלת ישראל חיים כהן עם המרגלת הסורית-אמריקאית מרי פראנסיס האגן, ועל ארוחותיו המשותפות עמה, עוררה תגובות חריפות בעתור נות. חיים כהן, שלא יכול היה להכחיש את הידיעה, פירסם את גירסתו שלו ל-פגישה: הגברת האגן, העובדת עתה בבנין הא"ם בניו-יורק כעתונאית של עתון סורי, פגשה בו במקרה במסדרונות הבנין, התי-לונגה בפניו במריירות על תנאי מעצרה בישראל, במשך חצי שעה בלבד. כהן מיהר לשגר דו"ח על כך לשלטונות המתאימים בארץ . . . בעת ביקורו הקודם של הגנרל בן היהודי האמריקאי שמואל (סס) רובין בארץ, הציע הנדבן, שהגיע עתה שוב לארץ כדי להשתתף בחנוכת בית ה-אקדמיה למוסיקה בירושלים שנבנה מתור-מתו, לראש עזרת תל-אביב חיים לבנון להעמיד לרשות העיריה קרן קבועה למי-מון הוצאות לימודים של 10 סטודנטים ערביים, מכל מקום בעולם. לבנון ענה לו שיש לנו בעיות יותר חמורות - בעיות ביוב וחניון. אגב, רובין מקיים את דבריו הלכה למעשה, מחזיק על חשבונו בי-אניברסיטה בירושלים מספר סטודנטים מ-גאנה ומחשב . . . יחיא אלשיך, הרב התימני מירושלים שהתפרסם כמשנה לחתן התניף עמוס חכם, התקבל בפקודת ראש הממשלה לעבודה במשרד ראש הממשלה. פקידי המשרד עדיין לא יודעים איזו עבודה לתת לאלשיך . . . חתן התניף עצמו עמוס חכם, שלא שכן לממלא מקום גשיא בית-המשפט העליון שניאור זקמן חשון את פגיעתו בו, בספרו על ימי-ל-דורו בסיום טקס מבחן התניף הבינלאומי, השיב לו השבוע כמולו. הוא סיפר על נער שובב שהיה נוהג להאזין מאחורי ה-דלת לשיחות האינטימיות של הוריו ול-קחותן, מעשה מוקיון. אותו נער הוא כיום כבוד השופט חשון. . . קריינית קול-ישראל, שטעתה בעת שידור החדשות על מניוין של נתן פלד כציר ישראל בבולגריה, והודיעה כי נתן קנת נתמנה כציר, גרמה לטידור רבה לעורך-הגליל קנת. עשה רות אנשים פנו אליו לברכו לרגל המניוין החדש-הגדול מכולם לעשות משפתה בול-גריית אחת, שפנתה אליו בבקשה שיתערב למען עליית קרוביהם שנשארו בבולגריה. . . בעקבות משה דיין גילה לאחרונה גם ח"כ יגאל אלון את שער ראשו . . . ערב חג סוכות טס ראש הממשלה דוד בן-גוריון בהליקופטר, לסיור בחפירות חצור בגליל, כשהוא מלווה על-ידי שמעון פרס והרמטכ"ל חיים לסקוב. בשעת הסיור ב-חפירות, בהדרכת הארכיאולוג ד"ר יגאל ידין, התאהב ביגוי בכובע האוסטרלי רחב-השוליים של ידין, ושל אותו ממנו, נתן לו כתמורה את כובע הטמבל שלו. במשך כל הסיור שחק ביגוי במשיר חדש של קיבל במתנה - מודדאור שהיה תלוי על צווארו . . . ערב החג יצא הסופר ש"י עגנון לשכונת מאה שערים כדי לקנות אתרוג, רכש לעצמו אתרוג מהודר. כש-ביקשוהו ידידיו לראות את האתרוג, סירב עגנון, בנימוק: ראשי התיבות של אתרוג הם "אל תבואני רגל גאווה" - אסור

שחקנים הררית והספון ב"בן-חור" זוית טובה לפידוטום

להתגאות, ואמנם המשך עגנון לעמוד בסי-רובו.

מי חי מתי?

נחמה הנדל, שחקנית בצל ירוק, מחד-פשת עתה לקנות בהודמנות מקליטקול-זול. הסיבה: זמן קצר לפני שהתיצבה ל-מבחן אד סאליבו, פגשה נחמה בעורך ה-ירחון אמנות הקולנוע דוד גרינברג, אמרה לו: "אני הולכת למבחן, למרות שאני יודעת שלא אצליח." דוד ניסה לשכנע אותה כי תצליח ואז השיבה לו נחמה: "אם אסע לאמריקה, אתה מקבל ממני טיפס רקורדר" . . . מבקר הקולנוע יוסף שריק הביא עמו בחורו לארץ הצעה מענינת ממו"ל גרמני, לציירת הקריקטוריסטית פרידל שטרן. המו"ל, שראה את ספר הקריקטורות האחד-רון שלה, הציע לה להפיצו בארצות-הברית, בהביעו את אמונתו כי היא עשויה להרויח בספר אלפי דולרים . . . הכות הארגוני הגדול ביותר מאחורי מפעל הגיימקאנה של מועדון בעלי המכוניות בישראל הוא מז-כירת הארגון הגברת קליר נחמיאס, גיסתו של מפעל-משרתת ישראל יוסף נחמיאס, ילידת קנדה. בן כתתה בגמנסיה היה צעיר בשם ג'ון דיפנברק. הם נרשמו יחד גם לאוניברסיטה, אולם הגברת נחמיאס הצליחה לקבל את התואר בא. שנה לפניו. כיום ג'ון דיפנברק הוא ראש ממשלת קנדה . . . לצייר הישראלי יהודה נורי-מן, המתגורר ומצייר בפאריז, אירעה ל-אחרונה תקלה בלתי נעימה. באחד מערבי העוצר שהטילה משרתת פאריז על התושב-העור האלגיריים, נעצר נימין עטור הזקן ב-קפה סקסו, בו יושבים הישראלים של פאריז, כחשוד בהפרת עוצר. מאחר שלא היתה לו תעודת-זהות עמו ולא יכול היה להוכיח כי הוא ישראלי, ישב כל הלילה בכלא. שוחרר למחרת כאשר ארוסתו הבי-אה לו את תעודת-הזהות שלו . . . יוסף מילוא, מנהל הקאמרי לשעבר, הלומד עתה

במאות קולנוע בוניה, גילה ידיעה מאלפת גם במקצוע הספורט. הוא החל לכתוב רשי-מות ספורט עבור אחד מעתוני הערב ב-ארץ . . . במאי אחר של הקאמרי, גרשון פלוטקין, חזר בימים אלה למקצועו ה-מקורי פלוטקין, שהיה מספק במלחמת ה-שחרור, והיה גם מפקדו של צייר בשם ישראל בניצוני שוכה מאוחר יותר ל-כינוי "הפורץ הנוצץ", משרטט עתה יחד עם ארנון אדר את חלקי התפאורה להצגת מלוא האבן בהתיאטרון הקאמרי, ומוסר אותם לביצוע נגרים . . . אורי רב, מרצה בסמינר הקיבוצים ולשעבר מרכסיסט מושבע, הפתיע את קהל ערב הקריאה ה-שלישי של פייסה מאת בנימין גלאי בדברי הגנה טוטאלית על המתזה האידיאליסטי ה-מובהק, המגן על האמנות האבסטרקטית . . . באחת המסיבות שמע הזמר אברהם זילקומירסקי משהו שואל את חברו: ממה בעצם מתקיים וייסגאל? התערב ויל-קומירסקי ואמר: "אינני יודע ממה חי וייסגאל, אני רק יודע שאני חי מייסגאל."

מיד אחרי המיליונים

סוכני קטנועי למברטה הפכו מבלי משי-מכתירי תואר הנערה הפופולארית ביותר בתל-אביב. סוכנים אלה, שנתנו קודם לכן קטנוע לשימושה של הדוגמנית רינה ייים, החזירו אותו לעצמם, מעמידים עכ-שיו קטנוע לרשותה של דוגמנית אחרת, קמי רודריגז-מורו. אגב, רינה וייס ש-ניסתה למצוא תחליף לקטנוע במכונית, נכשלה בכתיבת הנהגות שלה . . . דוגמנית אחרת, סוניה אברמוביץ, שחזרה ה-שבוע מירחידהדב שבילתה עם בעלה ב-אירופה, מצפה בקרוב לביקור החסידי . . . אלה שתמהו היכן נעלם הזוג אמב (בומב-בה) צור ואשתו מינה, יכולים להרגע. ל-זוג שלום והוא נמצא בלונדון, שם לומד בומבה במאות . . . הפזמונאי ידיד מנר-ס, שיצא השבוע לעבור בגיפס את אפי-ריקה המרכזית, אחרי שעבר כבר פעם ב-גיפס את אסיה, נשאל לפני צאתו איזו-בשורה הוא עומד להביא לשבטי הכושים שם. ענה ידיד: "אני אומר להם: לא רק אצלכם דופקים את השחורים" ידידו של ידיד, רפי אילון, הפיץ בינתיים את ה-שמועה שדידי נוסע ללמד את קופי הגיונגל אידיש . . . לפרסום בלתי צפוי זכתה ה-כוכבת הישראלית חיה הררית. חברת-מטרה, המפיקה את הסרט בן חזר בו מופי-עה חיה, החליטה כנראה שהשם ישראל עשוי לניין את צופי העולם, נטלה את עובדת היות חיה ישראלית, השתמשה בה כוויית פרסום עיקרית לסרט, מיד אחרי סכום המיליונים שהושקע בו . . . גילה אלמגור, שחקנית הבימה לשעבר המופי-עה כיום בתיאטרון סמבטיון, מחכה כבר לרצו בו תסתיים תקופת החוזה שלה. היא קיבלה הצעה להופיע באהל, ועומדת כנראה לקבל הצעה נוספת מהקאמרי . . . כך-הלוייה הקבוע בתקופה הנוכחית של השח-קנית רינה פסקין הוא העתונאי ישעיהו בן-פרת . . . יגאל מוריסזון הצליח כי-נראה להעביר בתורשה את כשרונותיו ה-דרמטיים לכל בניו. מסתבר שלא היה זה בנו עידוא, שהופיע בלחפת חנוכה, אלא בנו השני, אבישל. עידוא הוא תניך הבימה.

6%
חסכוניותך

כתוב חלבון
חסכון
פרס
בנק דיסקונט
לישראל
בעמ

פסוקי השבוע

- יוסף נחמיאס, המפקח הכללי של משרתת ישראל, אחרי שחזר מועידת האינטרפול בלונדון: "באינטרפול ובקרב המשלחות השונות מעריכים את משרתת ישראל כמשרתה רצינית ובוברת."
- דוד הכהן, מנהל סולל-בונה לשעבר, עם החלטתו לפרוש סופית מהתפקיד החדש המוצע לו בסולל-בונה: "לא נשאר לי אלא לאחל לחבר לבון, שתהיה ידו חזקה בייעול המבנה החדש, כשם שהיתה חזקה בערעור הקיים."
- המשורר אברהם שלונסקי: "אני חושב שאדם יכול להיות אינטלי-גנטי מאוד, גם מבלי לדעת את מספר הטלפון של רחב הזונה."
- הכדרן שמואל פיישר, באותו עניין: "טוב שנערך חידון תניך. בפעם הראשונה שמענו ברדיו מה אומר ישעיהו בן-אמון ולא רק דן בן-אמון."
- אבא אחימאיר: "הסוציאליזם הוא המקרה הסוציאלי של הדורות ה-אחרונים, בפרט באומה שלנו."
- הסופר ש"י (שפירא) שלום בתגובה ללעג על סופרי אבא חושי: "סופר-רים אלה לא הבואו לעיר, אלא הגיעו אליה בהוצאות מרובות, ובטלסולי דרך קשים. סופרים אלה אינם נהנים משום טיפוח, אלא מתענים על פת לחם ככל הסופרים בארץ . . . מה אשם הסופר שאין לו מקור אחר לפרנסתו והוא מוכרח בוידך זו להביא לחם לביתו?"
- המלחין יוחנן זראי: "היה לי חלום גורא. חלמתי על הרי יונדר, מנהל קול-ישראל."
- מארילין מילר-מונרו, בסרבה לרוות לצורך תפקיד קולנועי: "בעלי אוהב את סל-כולי."